

BARBARA CARTLAND

ARMASTUSEPALVE

Originaali tiitel:
Barbara Cartland
Pray for Love
2010

Kõik õigused käesolevale väljaandele on seadusega kaitstud. Kogu raamatut või ükskõik millist osa sellest ei ole lubatud reprodutseerida, paljundada ega levitada ükskõik millisel viisil või milliseks otstarbeks ilma autoriõiguse valdaja kirjaliku loata.

Raamatu tegelased on välja mõeldud ja neil pole mingit seost ühegi tegeliku isiku ega päris sündmusega.

Tõlkinud Siiri Sau
Toimetanud Viivi Variksaar
Korrektuuri lugenud Inna Viires
Kaane kujundanud Reet Helm

Copyright © 2010 by Cartland Promotions
All rights reserved.

© Tõlge eesti keelde ja eestikeelne väljaanne. Kirjastus
ERSEN, 2020.

D12386420
ISBN 978-9949-82-669-8

Kõik kirjastuse ERSEN raamatud ja e-raamatud on saadaval
veebipoest www.ersen.ee

„Jumal vastab alati palvetele. Olen palunud armastust kogu elu ning jumal on iga kord vastanud.“

Barbara Cartland

Esimene peatükk

1875

Leedi Galina More jalutas välja aeda.

Oli maikuu, puudealused kollendasid kullakarva nartsissidest ja põõsad olid õide puhkemas.

Ta hingas sisse värsket õhku, mõeldes, kui kaunis on loodus ja kui väga talle meeldib maal olla.

Galina oli veetnud kogu eelmise nädala Londonis, kus teda oli esitletud õukonnale ja ta oli tundnud rõõmu igaõhtustest ballidest.

Kuid tahes-tahtmata meeldis talle rohkem viibida maal oma hobuste seltsis.

Galina lootis, et vend ühineb varsti temaga, sest ta tundis ilma vennata üksindust.

Kui ta oli eile õhtul koju naasnud, oli vend pidanud minema pidulikule õhtusöögile, sest oli sinna kutse saanud.

„Ma luban, et tulen enne lõunat sinu juurde tagasi,“ ütles vend. „Aga ma ei söanda sellest õhtusöögist loobuda, sest kardan solvata papa vana sõpra ja ta võib sügavalt haavuda.“

„Sel juhul, Georgie, pead loomulikult minema, kuid ära hülga mind viimasel hetkel või muidu pean sõitma Londonisse tagasi.“

„Arvan, et meile mõlemale kulub väike puhkus maal ära,“ kostis krahv Ranmore. „Londonis on mõnda aega tore olla, aga sealne elu hakkab mind lämmatama.“

Galina tundis täpselt sedasama.

Ta oli üles kasvanud maal ja tundis üle kõige rõõmu venna oivaliste hobustega ratsutamisest.

Ent samas oli ta nautinud ka asjaolu, et kõik olid nimetanud teda hooaja menukaimaks debütandiks.

„Pea õige varsti Londonisse naasma,“ mõtiskles Galina, „sest muidu võib keegi solvuda, kui olen sunnitud tema küllakutse tagasi lükkama.“

Ta soovis väga vastu võtta iseäranis üht kutset.

Kahtlemata ei soovinud Galina loobuda ballist, mille võõrustajaks Marlborough House'is oli Tema Kuninglik Kõrgus Walesi prints.

Nagu kõiki teisigi, olid Galinat kogu aeg täielikult paelunud jutud printsi armulugudest ja ta ihkas kohutada imeilusa printsessi Alexandraga, kes oli võitnud Inglise avalikkuse südame.

Kõndides üle muru, mõtiskles ta, millist oma kaunistest kleitidest ta sellel puhul kandma peaks.

Galina arvas, et tegelikult oleks hea mõte küsida seda Georgielt, sest too teadis alati, mis talle kõige paremini sobis.

Pealegi oli ta vend kahtlemata omamoodi populaarne.

Mitte lihtsalt sellepärast, et Georgie oli nägus ja oli pärinud kolme aasta eest isa tiitli, kuid peale selle oli ta ka oivaline spordimees.

Oli meeldiv teada, et tema tallis oli nii mõnigi suurepärane hobune ja tal oli sellel aastal väga hea võimalus võita Ascoti võiduajamistel Kuldne Karikas.

Ometi oli üks asjaolu, mis pani Galinat üsna suuresti muretsema.

Nad olid palju raha kulutanud, et Londonis Ranmore House avada ja talle kallid kleidid osta, et teha temast kõige moekam *debütant*.

Georgie ei olnud abielus ja nende vanusevahe oli kõigest neli aastat.

Nõnda juhtisid nad perekonna valdusi üheskoos ja tegid harva midagi küsimata teiselt, kas seda on mõistlik teha.

Kui Galina nüüd põõsaste vahele jalutas, mõtles ta, et peab Georgiega rahast rääkima.

Neil tuleb ehk pärast suve Londonis veetmist tublisti kokku hoida.

Maja avamine oli olnud väga kallis. Nad pidid pal-
kama tunduvalt suurema teenijaskonna, kui oli maal,
sest korraldasid sageli vastuvõtte.

Tõtt-õelda meeldis Galinale venna pidusid võõrus-
tada.

Ehkki üks sugulane elas saatjadaamina nende juures,
andis kõrge vanus tema puhul tunda. Tavaliselt eelistas
ta juba enne õhtusööki või kohe pärast seda magama
minna.

Kahtlemata muutis see nende jaoks omaeliste sõp-
rade võõrustamise lihtsamaks ja nad said kutsuda väga
palju külalisi, kes olid neile juba oma külalislahkust
pakkunud.

See polnud üllatav, et neil nii palju sõpru oli.

Nende armas isa, seitsmes krahv, oli pidanud õukon-
nas päris mitut tähtsat ametit ja see tähendas, et ta oli
pidanud Windsori lossis rohkesti aega veetma.

„Olen väga tänulik,“ oli Georgie öelnud, „et kunin-
ganna Victoria peab mind liiga nooreks, et mulle mõnda
papa ametikohta pakkuda. Mul hakkaks lossis ümmar-
dades surmani igav. Minu teada on Tema Majesteet väga
nõudlik.“

„Niimoodi kogu aeg räägitakse,“ tähendas Galina.
„Seepärast tunne rõõmu, sest varem või hiljem saab sinust
talliülem või majordoomus, nagu oli lõpuks papa.“

„Esimese vastu poleks mul midagi, aga jumal säästku
mind teisest!“ hüüatas Georgie.

„Tõenäoliselt ei saa sinust kumbagi, kuni sa abielus pole. Kuuldavasti nõuab kuninganna, et tähtsaimaid ameteid õukonnas peaksid abielumehed.“

„Sest ta arvab, et nemad ei sattu nii suurtesse pahan- dustesse nagu vallalised, kuid võin sulle kinnitada, et mis *armuafääridesse* puutub, siis tavaliselt on abielu- mehed hullemad kui poissmehed!“

Galina oli naernud, aga tema arvates oli hea, et ta vend oli Windsori lossi lukustamiseks veel liiga noor.

Ta oli elanud Londonis küll alles lühikest aega, kuid sellele vaatamata teadis ta hästi, et tavaliselt tähendasid vanemad džentelmenid ohkega:

„Mul on väga kahju, aga ma ei saa homme lõuna- söögile tulla, sest olen Windsoris tööl.“

„Jumal tänatud,“ ütles Galina endamisi. „Georgie ja mina oleme liiga noored, et Tema Majesteet meist kui- dagi huvitatud oleks.“

Aga ta mõistis, et peab osalema nii mõnelgi tähtsal ballil, eriti Ascoti võiduajamiste nädalal.

Ta lootis, et teda saadab samasugune menu nagu senini.

Nad plaanisid Georgie reserveeritud boksis Kuning- like Ascoti võiduajamiste puhul erilise peo korraldada. Päris suur hulk nende külalisi peatub ka nende pool Park Lane'il Ranmore House'is.

Kõik see läheb väga palju maksma.

Tegelikult see oli midagi, mida nad ei saanud endale lubada.

Aga Georgie oli peale käinud, et nad teeksid asju samamoodi, nagu oli teinud isa enne teda, ja ta oli õele öelnud:

„Sa saad elus ainult üks kord *debütant* olla, Galina, seetõttu pead muljet avaldama ja ennast nähtavaks tegema või muidu kukud läbi. Sel juhul ei hooli keegi sellest, kui ei näe sind enam pärast seda, kui hooaeg on läbi saanud.“

Kuid ausalt öeldes polnud tal võimalustki olla muud kui edukas.

Tema ema oli olnud ilus ja Galina oli samuti väga ilus.

Ta oli väikest kasvu ja peene pihaga ning erakordselt kaunite jalgadega, kui keegi neid nägema juhtus. Ta juuksed olid nartsissikarva kuldkollased ja silmad taevakarva sinised.

Ometi, nagu võinud oleks, ei näinud Galina üllataval kombel väga ilmse Inglise kaunitarina välja.

Tema südamekujulise näo ja peenete kreeka näojoonte juures oli midagi sootuks teistsugust.

Iga mees, kes teda nägema juhtus, vaatas teda veel kord.

Seeга polnud üllatav, et pärast suurt menu Londonis oli talle tehtud ei rohkem ega vähem kui viis abieluettepanekut.

Galinalle oli see lõbu pakkunud ja ta oli selle üle Georgie seltsis nalja heitnud.

„Justkui ma võtaksin vastu ettepaneku mõnelt mehelt, keda olen kohanud vaid korra! Minu arvates on nad hullud!“

Vend oli muianud.

„Sa ei tohi unustada, Galina, et oled pärit väga vanast ja austusväärsest perekonnast ning peale selle, mu armas õde, arvavad nad, et oled rikas.“

„Rikas!“ oli Galina hüüatanud. „Kuidas nad seda arvata saavad?“

„Üsna lihtsalt, sest Ranmore House on üks suurimaid elumaju Londonis ja Ranmore Park on üks imetlusväärsemaid sugukonna valduses olevaid mõisaid kogu riigis.“

„Aga nende omanik ei ole mina, vaid hoopis sina.“

„Need loovad kaunile noorele daamile muljetavaldava tausta. Ja luba mul öelda, et ma imetlen oma õde väga ja olen tema üle uhke.“

Galina suudles venda.

„Ma eelistan kõigi teiste omadele sinu komplimente ega hooli abieluettepanekutest, vaid ootan pikisilmi maale minekut, sest pigem vestlen meie hobuste kui nende rumalate noormeestega!“

Georgie oli temaga nõustunud.